

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΗΜΕΡΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

LE COURRIER GREC

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 λεπτά κατ' έτος προληπτικώς. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά διά τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραστήματος. — Η συνδρομή γίνεται ἐν Αθήναις μὴν εἰς τὸν ἐργαστήριον ἐντὸς τοῦ Καταστήματος, τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομικῶν Διευκρινιστικῶν τῶν Β. Ἐφημερίδων εἰς διὰ τὰς ἑπαρχίας παρὰ τοῖς Διευθυνταῖς τῶν ταχυδρομικῶν, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἑλλησιν. Προβόνοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 centimes par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 centimes par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 11 Αὐγούστου 1840.

DIMANCHE, 23 Août 1840.

NOMOI, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσθη καὶ διατάσσεται.
Ἄρθρ. 1. Ὁ εἰς τὸν σταφίδων ἐγγείου φόρος τοῦ 1840 θέλει εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακά δικαιώματα.
2. Ὁ φόρος αὐτός, ὡς καὶ τὸ τελωνεῖον ἐπὶ τῶν σταφίδων θέλουσιν λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ κατά τὴν συνθήκην ἀποκλιπτικῆς τιμῆς, ἀφοῦ ἐγκριθῇ αὐτὴ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, προστιθεμένου ἐπ' αὐτῆς ἐνός ἐνιαυτημορίου περιπέλου.
3. Ἡ ἐγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων ἀφορῶντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν. Τὰ πρωτόκολλα αὐτὰ σχηματίζονται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διορισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ τελωνίου, τοῦ πρωτοῦ λιμένας ἐκάστης ἐπαρχίας, συναρχειμένων εἰς συμβούλιον καὶ υπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ τοῦ Διοικητοῦ, ὅστις χρεωστὴνὰ συνειδέσθαι ταῦτα μὲ τὰς χρεώσεις παρατηρήσεις τοῦ. Εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σημειοῦται ἡ γνώμη τῶν ἀνωτέρω Ἀρχῶν, περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν, δικαιολογημένη ἀποχρῶντως ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ τὰς ἐπιείας οἱ ἰδιαιτῆται ἐσυμφώνησαν ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ἑξῆς τὴν κατά τὴν ἐξαγωγὴν γεννηθησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐρίζουσαν, ὅστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πείσῃ ἀδικῶς ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστῆ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀπαζημιώσῃ αὐτὸς τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθῆν δέκατον.
4. Πρὸς ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἐλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου, θέλουσιν διορισθῆ δύο ἐφόροι τὸν μὲν εἰς τὴν Κορινθίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν Ἀχαϊαν ἐφοδιασμένους μὲ τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ἰδιότητας, καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῆ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.
5. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λιπὰς ἐπαρχίας, ἡ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῆ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ οἰκονομικὰς Ἀρχάς, καθ' ἃς ὁδηγῆς ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.
6. Αἱ ἐπιτελείαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικῶδικοῦ σταφιδωπῶν θέλουσιν ἐνοικιασθῆ ἐπὶ δημοπρασίας, κατὰ τὸν περὶ ἐγκατακτικῶν φόρων ἐφεταμένου Νόμου. Οὐχ ἕττον ἕως ὑπάρκοντα εἰ εἰς αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πωλομένην τοῦ ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατασσόμενα ἐν κατὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα.
7. Ὅστις ἤθελε φεραθῆ λαθραίως ἐξῆτων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκατοπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου.
Τὸ περιπέλον τοῦ κανονισμένου δικαιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δι' ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλιψάντων τὸ λαθρεμπόριον.
8. Πᾶσα διένεξις, ἥτις ἤθελε προκύβῃ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιτελείαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.
9. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. Ἐν Αθήναις, τὴν 30 Ἰουλίου (11 Αὐγ.) 1840.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας Κ. Γ. Κ. Τισαμένου δίδομεν εἰς αὐτὸν ἀδίκαν ἀπουσίαν ἐξ ἡμερῶν, καὶ ἀναθέτομεν τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ κατὰ τὰ ἡμέτερα Διατάγματα τῶν 16 (28) Οκτωβρίου εἰς τὸν Κύριον Α. Γ. Κριεζῆν, Γραμματεία τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.
Ἐν Αθήναις, τὴν 5 (17) Αὐγούστου 1840.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας διευθύνων προσωρινῶς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσθη καὶ διατάσσεται τὰ ἑξῆς:
Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν δῆμον Εἰδυλλίας συσταίνεται νέον εἰρηνοδικεῖον περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐτῶν μόνον τὸν δῆμον, φέρον τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ εἰρηνοδικεῖου Εἰδυλλίας, καὶ ἔδραυον εἰς Βίλια πρωτεύουσιν τοῦ δήμου. τὸ ἄλλο τούδ' ὀνομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Εἰδυλλίας, τὸ ὁποῖον ἐπεριλάμβανε τοὺς δήμους Εἰδυλλίας καὶ Ἐλευσίνας περιοριζόμενον τοῦ λοιποῦ εἰς μόνον τὸν τελευταῖον τούτων δήμων θέλει μετανομασθῆ εἰρηνοδικεῖον Ἐλευσίνας.
2. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Εἰδυλλίας καθόσον ἀφορᾷ τὴν μὲν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν θέλει ὑπάγεται εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα Μεγάρων, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀντιμισθίαν εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα τρίτης τάξεως.
3. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.
Ἐν Κηφισίῳ, τὴν 16 (28) Μαΐου 1840.

ΟΘΩΝ.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

LOIS, ORDONNANCES ET PUBLICATIONS DU GOUVERNEMENT.

OTHON
PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Sur la proposition de Notre Ministère des Finances, ayant entendu l'avis de Notre Conseil d'Etat avons décidé et ordonnons ce qui suit:
Art. 1. L'impôt foncier sur le raisin de Corinthe sera perçu, pour l'année 1840, lors de l'exportation, dans les bureaux de la douane, en même tems que les droits de douane.
Art. 2. Cet impôt, ainsi que les droits de douane, sera perçu en argent, sur le prix courant, après que ce prix aura été approuvé par le Ministère des Finances, en y ajoutant une neuvième en sus.
Art. 3. L'approbation du prix, par le Ministère des Finances aura pour base les protocoles fixant le prix du raisin de Corinthe dans chaque province. Ces protocoles seront dressés par le commissaire financier, l'éphore commis à l'exportation, le directeur de la douane du premier port de chaque province, réunis en conseil, et signés par eux, ces protocoles seront soumis au Ministère des Finances par le gouverneur qui les accompagnera de ses observations. Sur ces protocoles seront consignés l'opinion des autorités ci-dessus quant à la fixation du prix, des raisins de Corinthe dont les propriétaires ont peut-être déjà fait marché avec les acheteurs, avant la publication de la présente loi, et sans prendre en considération l'acquiescement de l'impôt lors de l'exportation, et afin qu'en pareille circonstance l'impôt ne soit pas à la charge de l'acheteur, celui-ci sera indemnisé par le contribuable, de la valeur de la dime qui sera perçue lors de l'exportation.
Art. 4. Pour la scrupuleuse surveillance, et pour le contrôle de perception de cet impôt, seront nommés deux éphores, l'un en Corinthe, l'autre en Achaïe; ces éphores seront munis des instructions nécessaires, et, sur leurs ordres, seront fournis, par le Ministère des Finances, le nombre convenable de surveillans et de gardes.
Art. 5. Quant aux autres provinces, la perception de cet impôt sera remise aux autorités administratives et financières, selon les instructions que doit donner à ce sujet le Ministère des Finances.
Art. 6. Le produit des vignes de Corinthe nationales seront affermés aux enchères selon la loi de cette année. Sans préjudice toutefois de l'acquiescement de l'impôt lors de l'exportation en conformité de la présente loi.
Art. 7. Quelconque serait, surpris flagrant délit d'exportation frauduleuse du raisin de Corinthe, sera condamné à une amende de huit fois le montant de l'impôt et des droits de douane. Le surplus des droits réglés sera partagé en quatre portions égales, dont trois seront versées au trésor, et dont la quatrième sera donnée en récompense à celui qui aura découvert la fraude.
Art. 8. Tout différent qui s'élèvera entre les contribuables les fermiers, quant à l'application de la présente loi, est du ressort des tribunaux administratifs.
Art. 9. Le Ministère des Finances est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.
Athènes le 30 juillet (11 août) 1840.

OTHON.

SHMALTZ, KRIEZIS, PAÏCOS, THEOCHARIS, TISSAMENOS.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Sur la demande de Notre Directeur du Ministère des Finances, Sieur G. K. Tissaménos, lui accordons une permission de six jours d'absence, et conformément à Nos ordonnances du 16/28 octobre, Notre Secrétaire d'Etat de la Marine Sieur A. G. Kriezis, est chargé de la direction du Ministère des Finances pendant cet intervalle.
Athènes le 5/17 août 1840.

OTHON.

KRIEZIS.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU.
ROI DE LA GRECE.

Sur la proposition de Notre Ministère de la Justice avons décidé et ordonnons:
— Un nouveau tribunal de justice de paix dont la juridiction se borne à la commune Edyllias, est établi dans la dite commune et siégera dans le village de Vilia. Le ci-devant tribunal de justice de paix d'Edyllias dont la juridiction s'étendait sur cette commune et sur celle d'Eleusis, se réduisant désormais à cette dernière commune portera le nom de tribunal de justice de paix d'Eleusis.
Art. 2. Le tribunal de Justice de paix d'Edyllias, quant aux inscriptions des hypothèques, est soumis au conservateur de Mégare, et quant aux indemnités par la caisse publique, il est classé parmi les tribunaux de justice de paix de troisième ordre.
Art. 3. Notre Ministère de la Justice est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.
Cyparisse le 16/28 mai 1840.

OTHON

Le secrétaire d'Etat PAÏKOS.

Le Ministère de la Maison du Roi et des affaires étrangères
Fait savoir.

Par ordonnance royale en date du 19/31 juillet 1840 Il a été permis à M. A. Mavrocordato, ministre plénipotentiaire de Grèce à Londres, d'accepter sa nomination à la présidence honoraire de la société Africaine de Paris.
Athènes le 25 juillet 1840.

PAÏCOS.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Άλλοποιεί, ότι

Διά τού από 9 (9) Ιουλίου Υ. Β. Διατάγματος της η Α. Μ. εφ'εστία να επιτρέψη εις τόν εν Αθηνών Πρίσβιν Αδμήν Κ. Α. Μαυροκορδάτου ως επίτιμου Πρίσβινου της εν Παρισίαις συστηθείσης Αφρικανικής εταιρείας.

Εν Αθήναις, τήν 25 Ιουλίου 1840.

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Εξωτερικών Γραμματέας της Επικρατείας Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Άλλοποιεί, ότι

Ο Κ. Γ. Γρόπιος, μέχρι τούδε Πρίσβινος της Α. Μ. του Αυτοκράτορος της Αυστρίας εν Αθήναις, επροβιβάσθη παρά της Κυβερνήσεως του εις τόν βαθμόν Γενικού Πρίσβινου, και ότι επομένως ως τοιοῦτον οφείλουσι τού λοιπού να τόν αναγνωρίζωσι αι ἀνήκουσαι άρχαι τού Βασιλείου.

Εν Αθήναις, τήν 19 Ιουλίου 1840.

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Εξωτερικών Γραμματέας της Επικρατείας Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Αβγούστου 1840.

Αφού η πείρα, ο κάλλιστος ούτος των ανθρώπινων πραγμάτων οδηγός, απέδειξεν ήδη επιτυχώς επιχειρηθείσαν κατά το παρελθόν έτος την επί της εξαγωγής, και συνάμα μετά των τελωνιακών δικαιωμάτων, αποδεκάτωσιν των σταφίδων, η Κυβέρνησις της Α. Μ. όφειλε να παραδεχθῆ και διά τὸ ένεστώσ έτος τὸ αὐτὸ τῆς φορολογίας σύστημα. Καί βέβαια, αφού τὸ προϊόν τούτο, μη καταναλισκόμενον έσωτερικῶς, εξαγεται ελόκληρον εις τὰ ξένα κράτη, ο τρόπος ούτος τῆς φορολογίας ενῶ αποβαίνει εις τούς φορολογουμένους ήττον επαχθής, ως ἀπαλλάττων αὐτούς ἀπὸ τὰς δυσκολίας τῶν πρὸς τούς ένοικιαστάς υποχρεώσεών, επιφέρει και εις αὐτὸ το δημόσιον ὠφελείας μεγαλητέρας ως εισερχομένου ἀπ' εὐείχης εις τὸ ταμείον τού κράτους και τού κέρδους εκείνου, τὸ ὁποῖον ἄλλως ήθελεν αφαιρῆσαι μεταβαίνον εις τούς ένοικιαστάς.

Αί διαταξεις τού έρετεινοῦ νόμου δέν διαφέρουσι οὐσιωδῶς ἀπὸ τὰς τού πα ελθόντος εἰμῆ, καθόσον επί τῆς εκκοπομένης τιμῆς προστίθεται ήδη τὸ εν ατημέριον αὐτῆς πριν η ἀποδοθῆ ο φόρος, ενῶ κατά τὸ παρελθόν έτος η προσθήκη εγένετο εις δεκα τοῖς 0/0 ἄλλ' η μεταβολή αὐτῆ ὑπεργρεῦτο ἀπὸ τῆν ἀκριβῆ διαοσύνην, διότι διὰ μόνης τῆς προσθήκης τού έννατημορίου ἀναπληροῦται η ποσότης εκείνη, τήν ὁποῖαν στερεῖται τὸ δημόσιον διὰ τῆν γενομένην ὀλιγοτέραν προσφοράν παρά τού αγοραστοῦ, ως ὑπολογιζόμενου ὅτι ὄχι πλέον ο φορολογούμενος, ἄλλ' αὐτός ο αγοραστής έχει να πληρώσῃ τὸν τού δεκάτου φόρον.

Διά να έννοήσῃ τις ὀρθῶς τούτο, και να πεισθῆ ὅτι η τού έννατημορίου προσθήκη δέν είναι πραγματικῆ πέραν τού νενομισμένου φόρου προσθήκη διά τὸν φορολογούμενον, ἄλλ' είναι ὅτι ἀκριβῶς απαιτεῖτο διά ν ἀποτελέσῃ τὸν επί ὅλων τῶν τῆς γῆς προϊόντων ἀποδιδόμενον φόρον τῶν 10 0/0. — Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι η τιμῆ τῆς σταφίδος ἀποκόπτεται δραχ. 450, και τούτο δ ὅτι ο αγοραστής, εκπίπτει τὸ δέκατον τὸ ὁποῖον θέλει πληρώσει εις τὸ τελωνεῖον. Ἐπὶ τού ποσοῦ τῶν 450 δραχ. προστιθεμένου τού δεκάτου ἀποτελεῖται ποσόν 495 δραχ. ἐπὶ τῶν 495 δραχ. εισπρατίουσα η Κυβέρνησις τὸ δέκατον ἐλάμβανεν ὄχι τὸ δέκατον, ήτοι δραχ. 50 ἄλλὰ 49: 50, ὡς η ζημία ήτον προφανής, ἀπ' έναντίας σήμεραν προστιθεμένου εις τήν τιμῆν τῶν 450 δραχ. τού έννατημορίου, ήτοι 50 δραχ. η Κυβέρνησις επανέρχεται εις τὸ ἀληθές σύστημα, και εισπράττει τὸν νόμιμον φόρον.

Τριούτος είναι ο λόγος τῆς έρετεινῆς μεταβολῆς, η επανόρθωσις τού νόμου και η επιτυχία τού σκοποῦ τῆς Κυβερνήσεως, τὸ να μη λάβῃ οὔτε πλέον ἄλλ' οὔτε βλαττον τού νενομισμένου.

Επειδὴ ήρχισαν να εισβάλλωσιν επιδημία νοσήματα εις τινα μέρη τῆς Ελλάδος ὅπου δέν ὑπάρχει οὔτε ιατρός οὔτε κάμμία ἄλλη ιατρικῆ βοήθεια, η Α. Μ. έσύστησε δύο περιοδευτικὰ ιατρεία, συγκείμενα εκαστον ἀπὸ ένα Ιατρὸν, ένα φαρμακοποιὸν και ένα χειρουργὸν με τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα και εργαλεῖα τὰ ιατρεία ταῦτα θέλουσιν περιέρχασθαι εις ὅσα μέρη τῆς Πελοποννήσου και τῆς Στερεᾶς Ελλάδος επισκήψουν επιδημία νοσήματα και δέν ὑπάρχουν οἱ ιατροί, διά να θεραπεύωσιν ἀμισθὶ τούς πάσχοντάς. Η διάρκεια αὐτῶν θέλει παραταθῆ κατά τὸ φθινόπωρον ὡς οὐ ὑπάρχει ἀνάγκη.

Εις τὰ ιατρεία ταῦτα διωρίσθησαν οἱ ιατροί ΚΚ. 1. Κορκός (κατὰ τήν Πελοπόννησον) και Ιωάννης Πετσάλης (κατὰ τήν Στερεάν Ελλάδα), φαρμακοποιοὶ δὲ δύο εκ τῶν μαθητευσάντων εις τήν ένταῦθα φαρμακευτικὴν σχολήν και χειρουργοὶ δύο τῶν εκπαιδευθέντων ήδη μαθητῶν εις τήν χειρουργικὴν σχολήν τῶν Αθηνῶν.

Τὰ ιατρεία ταῦτα συσθῆντα ήδη ἀπῆλθον τὸ μὲν εις Κυλλήνην, τὸ δὲ εις τὰς Θήβας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΛΛΟΥ.

Ἐκτίθησι τὰς προσδοκίας εις τὰς ὁποίας δίδει ἀφορμὴν η εις Κωνσταντινούπολιν ἀποστολή τού Κ. Χρηστίδου και εκ φράζει τήν ἐλπίδα ὅτι μετ' ὀλίγον αι μεταξὺ Ἑλλάδος και Τουρκίας σχέσεις θέλουσιν επανέλθει εις τήν πρώην αὐτῶν κανονικὴν κατάστασιν. παύει δὲ τὸν λόγον παρατηρῶν ὅτι η Κυβέρνησις πρέπει να ἐπιμείνῃ εις τήν ὁποῖαν ἐξελέξατο κατά τὰς περιστάσεις ταύτας ὁδόν, εφειδομένη εις τήν ἀφασίωσιν τού έθνους. Ἀποσιωπῶμεν τὰς ἄλλας γνώμας τού Φίλου τού Λαοῦ, παρατηροῦντες ὅτι ήθελ' εἶσθαι εὐχῆς ἄξιον ἂν ὀλιγοτέραν εἶδε πίστιν και ἀκρόασιν εις τὰς ὑπερβολὰς ὅσαι διατρέχουσι τήν πόλιν. — Ο Φίλος τού Λαοῦ ἐξοκολουθεῖ μετ' ἐπιμονῆς και, πρέπει να τὸ ὁμολογήσωμεν, μετ' επιτυχίας τήν ἀνασκευὴν τῶν ἀσθενῶν επιχειρημάτων τῆς Ἠχοῦς τῆς Ἀνατολῆς περὶ τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης.

Le Ministère de la Maison du Roi et des affaires étrangères

Fait savoir

M. G. Gropius jusqu'ici consul de S. M. l'empereur d'Autriche à Athènes, vient d'être élevé par son gouvernement au grade de Consul Général, et les autorités du royaume devront désormais le reconnaître comme tel. Athènes le 19 1840.

ΠΑΥΚΟΣ.

INTERIEUR.

ATHENES, le 22 Août 1840

L'expérience ayant démontré par l'exercice de l'année dernière, que le mode le plus convenable de la perception de la dime sur le raisin de Corinthe, était de l'opérer lors de l'exportation à la douane et en même tems que les droits de douane, le gouvernement de S. M. a du adopter le même système pour l'année présente.

Et en effet, ce produit ne se consommant pas dans le royaume et s'exportant en totalité à l'étranger, il est évident que ce mode de perception de l'impôt est beaucoup moins onéreux pour les contribuables, en ce qu'il les dégage de toutes les difficultés, et de toutes les obligations envers les fermiers du fisc; tandis que d'un autre côté il a pour le trésor l'avantage de faire directement arriver le montant de l'impôt des mains du contribuable dans les caisses de l'état, et que par ce moyen est évité le gain que recueillaient les fermiers du fisc.

Les dispositions de la loi pour cette année ne diffèrent essentiellement de celles de l'année précédente, qu'en ce qui est du neuvième ajouté aux prix courant avant le versement de l'impôt. L'année précédente cette addition était de 10 p 0/0 mais ce changement a été prescrit par la justice, attendu que par l'addition du neuvième seulement est compensée la somme dont le fisc est privé par suite de ce que les offres des acheteurs sont inférieurs à celles qui avaient lieu lorsque l'impôt était acquitté par les contribuables.

Pour faire clairement comprendre que l'addition du neuvième n'est pas en réalité une augmentation de l'impôt à la charge du contribuable, mais qu'elle est nécessaire dans le seul but de réaliser sur le raisin de Corinthe l'impôt généralement supporté par tous les produits du sol de 10 p. 0/0 il suffit de faire un calcul très simple:— Supposons que le prix du raisin de Corinthe soit de 450 dr. et cela attendu que l'acheteur en retranche le dixième qu'il paiera à la douane. Si l'on ajoute le dixième à la somme de 450, l'on obtient la somme de 495. Or sur cette somme de 495 le gouvernement en percevant la dime, ne percevait en réalité que 49 dr. 50 l. au lieu de 50 dr. de façon que la perte était évidente. Tandis qu'aujourd'hui en ajoutant un neuvième à la somme de 450, c'est à dire 50 dr. le gouvernement revient à la réalité du système et perçoit vraiment l'impôt légal.

Telle est la raison de la modification pour cette année de la loi, afin que par ce moyen le gouvernement ne perçoive ni plus ni moins, que l'impôt consacré.

Considérant que certaines épidémies se sont déclarées sur plusieurs points du royaume, où ne se trouvent ni médecins, ni moyens de guérison, le gouvernement a établi deux ambulances mobiles, composées chacune d'un médecin d'un pharmacien et d'un chirurgien, et munies des médicamens et instrumens nécessaires. — Ces ambulances se rendront dans toutes les localités du Péloponnèse et de la Grèce Continentale attaquées d'épidémies, et où ne se trouvent pas de médecins, pour y traiter gratuitement les malades. Leurs tournées commenceront à l'automne et dureront autant que la nécessité le prescrira.

A ces ambulances ont été nommés les médecins J. Korkos pour le Péloponnèse, et J. Petsali pour la Grèce Continentale; et leur ont été adjoints deux élèves en chirurgie et deux élèves en pharmacie des écoles d'Athènes.

— Ces ambulances se sont déjà transportées l'une à Cyllène et l'autre à Thèbes.

REVUE DES JOURNAUX.

L'AMI DU PEUPLE.

Ce journal se livre à quelques considérations sur les conséquences de la mission de Mr. Christidis à Constantinople, et exprime l'espérance de voir bientôt les relations entre la Turquie et la Grèce, revenir à leur régularité primitive. — L'Ami du peuple termine en pensant que le gouvernement doit demeurer dans la voie qu'il a choisie en ces circonstances et compter sur l'approbation de la nation. — Nous passons sous silence les autres opinions que l'Ami du Peuple hasarde ici, avec plus d'enthousiasme que de raisonnement, et aimerions à le voir s'abandonner moins facilement aux exagérations qui circulent dans les conversations.

LE SIÈCLE.

Cette feuille est à peu près d'accord avec les autres journaux d'Athènes dans sa manière de considérer les circonstances dans lesquelles se trouvent à Constantinople les sujets grecs. — Cette manière de voir est elle juste: — l'avenir seul peut le prouver ou le démentir. — Pour le moment bernons nous a remarquer que rien encore ne justifie, ni l'opportunité du langage que tiennent les journaux, ni l'extériorité des moyens qu'ils proposent.

Le Siècle se livre toujours à cette discussion Théologique qui s'est élevée entre Mrs. O'Economos et Pharmakidis, et que la presse a eu le talent de rendre passablement profane. Nous croyons que le Siècle ferait bien ainsi que ses adversaires, de sentir que ce genre de discussion est très déplacé dans les colonnes des journaux. Le sujet dont il s'agit est propre peut-être à engendrer des écrits dont nous voulons bien ne pas nier absolument l'utilité, mais qui, par cela seul qu'ils ne peuvent être

Ο ΛΙΩΝ.

απορριπεί με τας λοιπας των Αθηνων εφημεριδας ως προς τον τροπον του εκει...

compris et jugés que par la science qui appartient presque exclusivement à une certaine classe, ne devrait fournir matière qu'à des ouvrages spéciaux.

LA MINERVE.

Les derniers numéros de cette feuille ne contiennent rien de fort intéressant.

FAITS DIVERS.

La route d'Athènes à Thèbes est entièrement achevée, et les chars et voitures peuvent desormais se rendre de l'une à l'autre de ces villes sans la moindre difficulté.

— M^r. Edward Masson avocat, publie par la Minerve et l'Ami du Peuple, une note repoussant les dires du Siècle à l'égard de la manière dont il a rempli ses fonctions dans le jugement de l'affaire des philorthodoxes.

— Le Derven-Aga Veïs-Bassiari informé que le bruit s'était répandu de l'interdiction par les autorités ottomanes de l'importation et de l'exportation des bestiaux etc., entre la Grèce et la Turquie, a adressé au gouverneur de Phiotide une note qui dément ces bruits de la manière la plus formelle.

— Cinquante individus accusés de complicité avec les bandits qui, il y a quelquetems, inquiétaient le Péloponnèse, ont été envoyés à Tripolitza pour y être livrés à la Cour Martiale.

— Deux brigands de la bande de Kiaffa, viennent d'être tués dans une rencontre avec la force armée. Kiaffa lui même a été grièvement blessé à la tête et au bras.

NOUVELLES EXTERIEURES.

Un fait politique de haute importance, que les journaux anglais et français annoncent comme accompli, occupe profondément l'opinion publique en Europe et en Orient.

D'après les journaux français, les quatre puissances en conséquence de ce traité, doivent faire offrir par le Sultan à Mohamed-Ali, l'Egypte héréditairement et le pachalik de St Jean d'Acre viagerement.

La conclusion de cet arrangement est attribué aux négociations de Mr. Brunow près du cabinet de Londres.

— Les journaux français rapportent que l'arrivée à Paris de cette nouvelle y a produit une forte sensation.

— D'après les journaux de Londres cette alliance ne serait pas approuvée par la nation Anglaise, et elle aurait été commentée au parlement dans un sens peu favorable.

— Si ces nouvelles, qui ont encore besoin de confirmation, se vérifient, disent les journaux Européens, il est certain que la politique générale va entrer dans une carrière nouvelle.

Les nouvelles d'Egypte annoncent le rétablissement complet de la tranquillité publique en Syrie.

Nous empruntons au Sémaphore d'Orient les détails suivans sur les événemens de Barcelonne:

Emente de Barcelonne. — Renvoi des Ministres. — Promesse par la Reine de maintenir la constitution de 1837 et de dissoudre les Cortès.

Les événemens dont nous venons de donner le sommaire ont eu lieu à Barcelonne dans la nuit du 18 au 19.

Hier matin, la joie a succédé parmi nous au profond découragement dans lequel la démission d'Espartero nous avait jeté; nous apprenions que la Reine-Régente avait refusé cette démission, et qu'elle allait s'occuper de former un nouveau mi-

Η ΑΘΗΝΑ.

Τα τελευταία φύλλα της Αθηνάς δὲν περιέχουσι τι τὸ περιέργον, περιορίζεται εἰς τινες σκέψεις περὶ τῶν ἀσυχολούντων ἤδη ἔσον τὸ κοινὸν μας πραγμάτων καὶ δὲν λησμονεῖ νὰ βρῆ βολὰς τινος κατὰ τοῦ στερεοτύπου αὐτῆς ἐγθροῦ, τοῦ Λιῶνος.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Ἡ ἀπὸ Αἰθίων μέχρι ὀθίων ὁδὸς ἐξεπεραιώθη ὀλόκληρος εἰς τρόπον ὥστε παντὸς εἶδους ἄμαξαι εἰμποροῦν ἤδη νὰ μεταβαίνουν ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν πόλεων τούτων εἰς τὴν ἄλλην ἀνευ τινὸς δυσκολίας.

— Ὁ Κ. Ἐδουάρδος Μύσσων ἐδημοσίευσεν διὰ τῆς Αἰθινᾶς καὶ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ ἄρθρον ἀναίρετον ὅσα ὁ Λιῶν εἶπε περὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὅποιον ὁ δικηγόρος οὗτος ἐξεπλήρωσε τὰ ἔργα του ἐπὶ τῆς δίκης τῶν Φιλορθοδόξων.

— 50 τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ λησταποδοχῆ κατηγορούμενοι ἀπεστάλησαν ἐσχάτως εἰς Τρίπολιν διὰ νὰ δικασθῶσιν ἀπὸ τὸ στρατοδικεῖον.

— Συνέβη πεσματώδης συμπλοκὴ μεταξὺ τῆς συμμορίας τοῦ ληστήρχου Κιάφα καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ὑπολογαγοῦ Φαντζιτζανδρέα λόχου τῆς ὀροφυλακῆς καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν Θ. Παραδείσου ἀποστάσματος τῆς ἐθνοφυλακῆς εἰς ταύτην δὴν ἐκ τῶν ληστῶν ὀνομαζόμενοι Λαμπιᾶκος Λαφογιαννόπουλος καὶ Εὐθύμιος Ἀσπροποταμίτης ἐφρονεύθησαν, ὁ δὲ ἀρχιληστής Κιάφας ἐπληρώθη κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δεξιὴν χεῖρα καιώως, ἐλευθερώθη δὲ καὶ ὁ παρὰ τῆς συμμορίας ταύτης πρό τινας ἀπελθεὶς Ἀλ. Μπαρλιάς.

— Εἰς τὴν διακρίσιν Εὐρυτανίας συνέβησαν μικραὶ τινες ληστοπραξίαι, ἀλλ' οἱ αὐτουργοὶ δὲν θέλουσιν ἐπὶ πολὺ διαφύγειν τὰ καταδικαστικὰ μέτρα τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισμένων ἀρχῶν.

— Ὁ Βεῖζ Βασιάρης Δερβένιας πληροπορηθεὶς τὴν διαδοθεῖσαν εἰδησίαν ὅτι δῆθεν αἱ Τουρκικαὶ τῶν μεθωρίων ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν τὴν ἐξοδὸν καὶ ἔσοδον ζώων κλπ. ἐμπορευμάτων εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος, διεύθυνεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν διοικ. Φθιώτιδος ἀναίρουσαν τὴν εἰδησίαν ταύτην ὡς ὅλας ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατον.

Οἱ δημοτικαὶ καρποὶ καὶ ἄλλα προϊόντα τὰ ὅποια εἰσπράττονται εἰς εἶδος, κατὰ τὸν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμον, τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Θηβῶν καὶ Λειβαδείας καὶ τοῦ δήμου Πειραιᾶς τῆς Ἀττικῆς, Θυρέας τῆς Κυνουρίας, τῶν χωρίων Μαντουδι κτλ. τῆς Εὐβοίας, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης ἐπαρχίας κατὰ μερίδας, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων αἰτήσεων.

Εἰδοποιεῖται περὶ τούτου τὸ κοινὸν διὰ νὰ διευθύνωσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀγορὰν τῶν τούτων προϊόντων εἰς τὰς οικονομικὰς ἢ διοικητικὰς ἀρχὰς τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν τὰς αἰτήσεις των.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς ἐπασχολεῖται ἤδη εἰς συμβάν σημαντικώτατον τὸ ὅποιον αἱ Ἀγγλικαὶ καὶ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες θεωροῦσιν ὡς τετελεσμένον. Κατὰ τὰς τελευταίας τούτων εἰδήσεις, συνήχη ὑπεγράφη μεταξὺ Ἀγγλίας, Πρωσίας, Αὐστρίας καὶ Πρωσίας, κανονίζουσα τὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικῆς ζητήματος ἢ δὲ Γαλλία ἔμεινε ἐκτὸς τῆς συμμαχίας ταύτης.

Κατὰ τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας, αἱ ἀνωτέρω τέσσαρες δυνάμεις θέλουσιν προτείνειν διὰ τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν Μεχμέτ Ἀλῆ τὴν μὲν Αἴγυπτον διαδοχικῶς, τὸ δὲ παλαιὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τὰς ἄκρας (τῆς Ησολεμυίδος) διὰ βίου ἔαν δεκαήμεριαν μετὰ τὴν διακρίσιν τῆς τελευταίας ταύτης καὶ ἰσχυρῆς προτάσεως, ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς δὲν τὴν παραδεχθῆ, ὁ Σουλτάνος δὲν θέλει τὸν παραχωρήσει ἤδη εἰμὴ τὴν Αἴγυπτον, παραπούσαντος δὲ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ καὶ αὐτοῦ, αἱ τέσσαρες σύμμαχοι δυνάμεις συνυποχρεοῦνται εἰς τὸ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς ὑποταγὴν διὰ τῆς βίας.

Ἡ σύμβασις αὕτη θεωρεῖται ὡς ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Πρωσσοῦ ἀπεσταλμένου Κ. Βρονόφ παρὰ τῷ Ἀγγλικῷ ὑπουργεῖῳ.

— Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ εἰδησίς αὕτη ἐπροξένησεν εἰς Παρίσι μείστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ γερματιστήριον συνέθη σημαντικῶς τῶν κεφαλαίων ἐκπεσμός καὶ τὰ ἀλάθητα αὐτὰ σημεῖα τῆς σοβαρότητος τῶν περιστάσεων ἐπιβεβαιεῖ ἐτι μᾶλλον ἢ διαγωγὴ τοῦ ὑπουργεῖου. — Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις παρασκευάζεται εἰς πόλεμον καὶ ὅτι ἐμῆλε μετ' ὀλίγον νὰ διαταχθῆ ἢ στρατολογία 240000 ἀνδρῶν οἵτινες προστιθέμενοι εἰς τὸ σημερινὸν τοῦ στρατοῦ ποσὸν θέλουσιν τὸ ἀναβιβάσει εἰς 600000 ἀνδρας.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου, τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος ἀπεδοκίμασεν τὴν συμμαχίαν ταύτην, περὶ ἧς καὶ τὸ βουλευτήριον ἐξεφράσθη ὅχι εὐνοϊκῶς.

— Έάν τά νέα ταύτα τὰ ὁποία χρῆζονται ἄλλως τε ἐπιβεβαιώσους, ἐπαληθεύ-
σωσιν, εἶναι βέβαιον, λέγουσιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, ὅτι ἡ γενεϊκὴ πολιτικὴ
θέλει μεταβάλλει μορφήν· ἀλλ' ὅμως ὑπάρχουσιν εἰσὲτι πολλὰ καὶ μεγάλα ἀμφι-
βολία περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ τῶν προαναγγελλομένων συνεπειῶν τοῦ συ-
αυμοῦ τούτου. Πρὶν λοιπὸν ἡ σχηματισθῆναι ὀριστικὴν τινὰ γνώμην περὶ τοῦ
μέλλοντος, ἀνάγκη νὰ προσμενόμεν μὴκρὸν, διότι δυσκόλως τινὸντι εὐποροῦμεν
νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ μεταξὺ Σουλτάνου καὶ Μεχμέτ' Ἄλλ' διαφοραὶ θέλουσιν ἐπιφέρει
ρήξιμ· μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἐνῶ εἶναι εὐκόλως νὰ συμβιβασθῶσιν
εἰρηνικῶ τῷ τρόπῳ αἱ ἀναφεύσαι δυσκολία· ὁποσδήποτε δὲ κ' ἐάν ἔγγῃ τὸ πρῶ-
γμα, ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖ νὰ μὴ δώσωμεν ἐντελῆ πίστιν εἰς τὰς προηγετίας τῶν
ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, αἵτινες φυσικῶ τῷ λόγῳ ἔπρεπε νὰ
πέσωσιν εἰς οὐκ ὀλίγας ὑπερβολὰς, ἅμα λαβούσαι τὴν πρώτην περὶ τῆς συμβά-
σεως εἰδήσιν, ὑπερβόλως τῶν ὁποίων εἶναι πιθανότατον νὰ ἔσωμεν μετ' ὀλίγον τὴν
μετρίασιν εἶναι μάλιστα ἄξιον παρατηρήσεως· ὅτι ὁ ὑπουργικὸς τῶν Παρισίων
τύπος διετήρησεν εἰς τὰς ἐκφράσεις του μετριότητα καὶ ἀταράξιαν ὅς ἴκανά
σαφῶς γίνεται ὄφλοσιν ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἐφθασαν εἰς τὴν ἀκμὴν ἐκείνην τὴν
ὅποσαν ἐμφανίζουσιν αἱ ἀνεξάρτηται ἐφημερίδες· ἄλλως τε ὁ προσεχὴς ταχυδρόμος
τῶν ὁποίων μετ' ὀλίγον περιμενόμεν θέλει μᾶς φωτίσει ἀναμφιβόλως ὡς πρὸς τὸ
πρικείμενον μὲγα ζήτημα.

— Αἱ ἀπὸ Αἰγύπτου εἰδήσεις ἀναγγέλλουσι τὴν ἐντελῆ ἀποκατάστασιν τῆς δημο-
σίου ἡσυχίας εἰς Συρίαν· οἱ ἀποστάται τοῦ Λιβάνου ἐντελῶς ὑπετάχθησαν εἰς τὰς
ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Παῶά διευθυνομένας Αἰγυπτιακὰς δυνάμεις. — Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ἀνήγγειλε τοῦτο ἐπισήμως εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα· ὁ Τούρκος αἰγυπτιακὸς εἶλος
εὐρίσκειται πάντοτε εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἀναγινώσκουμ εἰς τὸν Σεμαφόρον τὰ ἑξῆς περὶ τῶν συμβάντων τῆς Βαρκελώνης.

Στάσις τῆς Βαρκελώνης. — Ἀποπομπὴ τῶν ὑπουργῶν. — Ἰψόσχησις τῆς
Βασιλίσσης τοῦ νὰ διατηρήσῃ τὸ σύνταγμα τοῦ 1837 καὶ διαλύσῃ τὴν Κόρτας. —
Σχηματισμὸς προσωρινῶ ὑπουργείου.

Τοιαῦτα ἐν περιλήψει τὰ κατὰ τὴν Βαρκελώνην συμβάντα τὴν νύκτα τῆς 18
πρὸς τὴν 19 ἢ περὶ αὐτῶν εἰδήσεις ἐκομίσθη εἰς Μασσαλίαν διὰ τοῦ Φοίνικο, ο
φθάσαντος προηθῆς εἰς τὸν λιμένα μας καὶ ἀναχωρήσαντος ἀπὸ Βαρκελώνης τὴν
21 ἢ ἡσυχία ἤδη ἐπεκατέ· τότε εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἀλλὰ τὰ πνεύματα, ταρὰ
χθέντα ὡς ἐκ τῶν συμβάντων τῆς 19, δὲν εἶχον κατευνασθῆ ἐντελῶς· ὁ Φοίνιξ
ἔφερεν εἰς Port Vendres δύο ἐκ τῶν παραιτηθέντων ὑπουργῶν ἀποσπασάντων νὰ
μακρυνθῶσιν τῆς παρείδος των, τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργείου καὶ τὸν ἐπὶ τῶν στρα-
τιωτικῶν γραμματέα. Ἰδοὺ δὲ ἡ περιγραφὴ τῶν εἰρημίνων συμβάντων, ὅποσαν τὴν
οἶδε τὸ κατὰ τὴν 19 Ἰουλίου ἐκδοθὲν παράρτημα τοῦ συνταγματικοῦ τῆς
Βαρκελώνης.

Χθὲς τὸ πρῶτὸν γὰρ μεγάλη εἶχε διαδεχθῆ τὴν ὀλίγην τὴν ὅποσαν μᾶς ἐπροξένη-
σεν ἡ παραίτησις τοῦ Ἐσπαρτέρου, διότι εἴχαμεν πληροφορηθῆ ὅτι ἡ ἀντιβασιλὶς
δὲν ἐδέχθη τὴν παραίτησιν ταύτην, ὅτι ἐμελέτα νὰ συγκροτήσῃ νέον ὑπουργεῖον, ὅτι
μετ' ὀλίγον αἱ βουλαὶ ἐμελλόν νὰ διαλυθῶσιν, ὅτι τέλος ἡ Κυβέρνησις ἐμελλε ν' ἀκο-
λουθῆσῃ ὅλας τὰς συμβουλάς τοῦ Ἐσπαρτέρου.

Ἄλλ' ὅμως, ἐν μέσῳ τῆς κοινῆς ταύτης ἀγαλλιᾶσεως, οἱ ὑπουργοὶ ἔμενον εἰς τὰς
θέσεις των καὶ ὁ Ἐσπαρτέρος ἐτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ τῆς Βαρκελώνης καὶ νὰ με-
ταβῆ εἰς τὸ στρατοπέδον του· ἅμα ταῦτα βεβαιωθέντα, κρύφιος θόρυβος διεχύθη
εἰς τὸν λαόν καὶ ἀρχίσεν οὗτος νὰ δεικνύη ἐχθρικὴν διαθέσιν· δι' οὗτας τῆς ἡμέρας
αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι ἐγεμον πλήθους πολλοῦ καὶ ἀγανακτισμένου. Περὶ δὲ τὴν 9 1/2
μ. μ. ἐνῶ ἀπειροὶ λαὸς ἐκάλυπτεν ὄψην τὴν πλατεῖαν τῆς δημοχρίας, ἡ φουρᾶ
τοῦ δημοτικοῦ καταστήματος, ἀνέκραξε. Ζήτω τὸ σύνταγμα! Ζήτω ὁ Δουὸς τῆς
νίκης (ὁ Ἐσπαρτέρος)! ἄπαγε τὸ ὑπουργεῖον! ἄπαγε τὸν δημοτικὸν νόμον!

Ἐνῶ μυριάδες ἀνθρώπων ἐπνευλόμεινον τὰς κραυγάς ταύτας, τὸ πυροβολικὸν
καὶ μηχανικὸν τῆς ἐθνικαυλακῆς ἠνώθη μετ' ὀλίγον, ἐπικροτήσαν εἰς τὴν ἔνωσιν
ταύτην, ὁ δὲ δῆμῳχος ἐσπευδε συγκαλῆναι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὸ ἐπισωρευ-
μένον εἰς τὴν πλατεῖαν πλήθος ὀργανισθῆ πάραυτα εἰς τακτικὴν φουρᾶν, ἔκλεξε
τοὺς ἀρχηγούς του, κατέλαθεν ὅλας τὰς θέσεις καὶ ἰσχυμῆσαι προμαχώνας· ἱκανοὶ
στρατεύονται τῆς γραμμῆς συλληθθέντες καὶ ἀφοπλισθέντες, ἀπελύθησαν μετ' ὀλίγον.
Ἐπειθὲ δὲ οἱ ἀποστάται εἶχον ὅχι μόνον ἐπιθετικόν, ἀλλὰ καὶ ἀμυντικὸν σκοπὸν,
ἐκυρίευσαν ἀμέσως ὅσα ὅπλα ἠδυνήθησαν εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ εἰς τὸ στρατιω-
τικὸν νοσοκομεῖον. Τῶσιν δὲ προσηλωμένο· ἦσαν εἰς τὸν κύριον τοῦ ὀπλισμοῦ σκο-
πῶν των ὥστε δὲν ἐπρόσεξαν παντάπασι εἰς τὸ εὐρεθῆν πληρεῶς χρηματίων ἐν τῷ
τῶν εἰρημίνων στρατιῶνων ταμεῖον συνεκροτήθησαν δὲ καὶ ἀλλαχῶ τῆς πόλεως
παρόμοια στρατιωτικὰ σώματα καὶ ἰδιοὶ ἀπέναντι τῆς κατοικίας τοῦ Ἐσπαρτέρου
ἀνακράζοντα μετ' ὀρίων τινῶν ἐθνουσιασμὸν τὰς αὐτὰς ἀνακραυγάς καὶ πρὸ
πάντων τὸ « ἄπαγε τὸ ὑπουργεῖον! » Τότε ἐξῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ὁ Δουὸς καὶ μετ'
ἐν μόνον σχῆμα ἐκαθησύρασε τὸν μέγα ἐκείνον θόρυβον· εἶπε δὲ ὅτι ἡ ἐλευθερία
καὶ τὸ σύνταγμα δὲν ἔπρεγον τινὰ κίνδυνον, καὶ ὅτι θέλει πάντοτε ὑπερασπισθῆ
τὰ καιμήλια ταῦτα· παρεκάλεσε δὲ παύων τὸν λόγον, τὸν λαόν νὰ διαλυθῆ προθεῖς
ὅτι ἐνόσω ζῆ αὐτὸς δὲν θέλει ἐπιγενῆ ἢ παραμικρὰ ἀλλοίωσις εἰς τὸ σύνταγμα
τοῦ 1837· ὁ λαὸς ἐγειροκρότησε τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἐσπαρτέρου, ἀλλ' ἔμεινεν
συναηγμένος εἰς τὰς ὁδοὺς.

Μετ' ὀλίγον ἐφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐσπαρτέρου ἐπιτροπὴ τοῦ δημοτικοῦ
συμβουλίου καὶ διεκοίωσεν αὐτῷ ὅτι ὁ λαὸς θέλει διαιμείνει ἐνοπλος ἐνόσω δὲν λάβει
τὴν βεβαιότητα ὅτι αἱ εὐχαὶ του θέλουσιν ἐκπληρωθῆ· ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι καὶ ὁ Ἐσπαρ-
τέρος αὐτὸς μ' ὄφλοσιν τὴν ἐπιβρόχην του καὶ τὸ μέγα αὐτοῦ ὄνομα δὲν θέλει πείσει
τοὺς ἀποστάτας νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των, ἀν δὲν δώσῃ ἐγγυήσεις περὶ
τῆς ἐκπληρώσεως τῶν αἰτήσεών των.

Ὁ δὲ λόγος τῆς ἐπιτροπῆς ἐτελείωσεν αὐτως.

« Ἡ ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ ἐκορυφώθη· οἱ μᾶλλον ἐξημμένοι ἐπιζητοῦσιν τὸν θάνα-
τον τῶν ὑπουργῶν· ἤθελον εἶσθαι γελοῖον νὰ κηρυττώμεν εἰς τὸ πλῆθος τοῦτο με-
τριότητα καὶ νὰ τὸ προσκαλῶμεν νὰ διαλυθῆ ἐνῶ μολὶς ἐλπίζουμεν νὰ ἀποφύγωμεν
τὴν ἐπικειμένην αἱματοχυσίαν. »

Μετὰ μίαν ὥραν, ὀλοαδὴ περὶ τὴν ἡμέρισίαν μ. μεσονύκτιον, ὁ Ἐσπαρτέρος με-
τέθη εἰς τὰ ἀνάκτορα, παρακολουθούμενος ἀπὸ πλῆθος μέγα λαοῦ ἀλαλάζοντος·
μείαν δὲ ὥραν μετέπειτα, ἀναφανείς καὶ διὰ μόνης τῆς παρουσίας του ἐπιβαλὼν τὴν
μείαστην εἰς τοὺς περιστώτας σιωπῆν, εἶπεν ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ἀπέπεμψθησαν, ὅτι
ὅλα αἱ εὐχαὶ τοῦ λαοῦ ἐκπληροῦνται καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἀναχωρεῖ ἀπὸ Βαρ-
κελώνης· τότε ὁ λαὸς διελύθη, ὁ δ' Ἐσπαρτέρος μετέθη πεθερὸς εἰς τὴν δημοχρίαν,
ὅπου τὸν ἐπερίμενε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

Κανὲν δυστύχημα δὲν ἠκολούθησε καθ' ὄφλοσιν τὴν φοβερὰν ταύτην νύκτα· ὁ ὄρθρος
νοὺς τοῦ λαοῦ, ἡ ἐπιβρόχην τοῦ ὄριστρατιώτου καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς δημοχτικῆς
ἀρχῆς ἐπρόλαβαν πολλὰ κακά· ἠδὲ τὰ πνεύματα καθησύρασαν. Διὰ Β. διατάγ-
ματος ἀπὸ 18 Ἰουλίου ἡ Ἀντιβασιλὶς δεγθεῖσα τὰς παραιτήσεις τῶν ὑπουργῶν
ἐδίδουσεν ἄλλους προσωρινῶς ἀντ' αὐτῶν.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

nister; on ajoutait que la dissolution des cortex nese ferait pas attendre, qu'Espa-
tero serait suivi dans toutes ses parties.

La joie des *exaltados* ne peut se comparer qu'à l'abattement désespéré où les
avait plongés la nouvelle de la démission du Duc de la Victoire. En même temps
que la nouvelle de cette démission ne pouvait plus être mise en doute, on voyait
les ministres rester fermes à leur poste. Le Duc de la Victoire devait sortir de Barce-
lone dans la matinée, et se retirer à son quartier-général à Sans; dès ce moment
une fermentation sourde commença à agiter la population, qui montrait des dispo-
sitions hostiles. Toute la journée, des groupes menaçans se formèrent dans les rues
et sur les places. A 9 heures et demie du soir, une foule immense couvrait la place
de la Maizit; en cet instant la garde du poste de l'Hôtel de-Ville a commencé de
crier: *Vive la Constitution! Vive la duc de la Victoire! A bas le ministère! A bas la loi*
des ayuntamientos!

Quand ces cris étaient répétés par des milliers de bouches, la milice nationale
d'artillerie et du genie venait se mêler à la foule qui la couvrait d'acclamations; le
maire s'empressait de son côté, de convoquer le conseil municipal. Les masses qui
encombraient la place ont, sur-le-champ, avec autant de promptitude que de régularité,
procédé à une organisation: elles se son donné des chefs, et en un clin-d'œil
toutes les avenues de la place furent occupées et des barricades s'élevèrent. Plusi-
eurs patrouilles des *Mozos de las escuadas*, qui suivaient quelques soldats, ont été
arrêtés et conduites devant l'Hôtel de-Ville où l'on a procédé à leur désarmement;
puis on leur a dit: *allex où vous voudrez*. Comme il y avait non seulement un projet
d'attaque, mais de plus une nécessité de résistance, les insurgés ont eu pour pre-
mier soin de s'emparer des armes qu'ils ont trouvées dans la caserne des *Mozos*,
dans l'Hôtel de la Marine, ainsi que dans l'hôpital militaire. Trois bandes de gens
décidés ont suffi pour mener à bonne fin, cette triste expédition nocturne, exécutée
avec autant de célérité que de succès. Une caisse pleine d'argent, qui se trou-
vait dans une de ces localités, n'a pas excité au seul instant la convoitise des exé-
cuteurs-patriotes; ils ont laissé là cet argent et couru aux armes. Un rassemblement
non moins nombreux que celui qui venait subitement de donner une physionomie
guerrière et menaçante à la place de l'Hôtel de-Ville, se formait sur celle de Ste.
Anne, vis-à-vis l'Hôtel du duc de la victoire; les cris de *Vive Spartero, Vive la consti-*
tution, a bas les ministres, fesaient trembler les vitres de cet hôtel, salué par des
acclamations amies. Le cri de, *a bas les ministres*, était lancé avec une frénésie
terrible. Le Duc parut, alors, au balcon, et calma d'un geste cette effervescence
populaire qui hurlait à ses pieds; il dit que la liberté et la constitution ne couraient
aucun danger, qu'elles trouveraient toujours en lui un défenseurs, un patriote,
et qu'il ne faiblirait jamais à sa tâche. Il a terminé son allocution par prier le peuple
de se retirer, en ajoutant que tant qu'il vivrait, aucune altération ne serait faite à
l'immortelle constitution de 1837. Le peuple a convert les paroles d'Espartero
d'unanimes applaudissemens, mais il est resté groupé dans les rue.

Le duc de la Victoire n'a pas tardé à voir arriver chez lui une députation du
conseil municipal, la même qui avait annoncé à Espartero la fermentation des
esprits; cette députation lui a dit que le peuple resterait sous les armes, tant qu'il
n'aurait pas la certitude de voir son vœu exaucé; elle ajouta que lui-même duc de
la victoire et comte de Morella, malgré son influence et sa popularité, ne parvien-
drat pas à faire rentrer les insurgés dans leurs maisons sans leur donner des ga-
ranties pour l'exécution de leurs demandes.

La députation finit ainsi son discours:
« L'indignation populaire est à son comble, les plus exaltés se disposent à faire
justice des conseillers de la couronne. Exhorter ce peuple à la modération et l'enga-
ger à se retirer, est une œuvre dérisoire. A peine si nous pouvons espérer d'éviter
à Barcelone une nuit de sang!

Espartero se rendit une heure après chez la reine; ce ne fut qu'à minuit et demi
qu'il prit la résolution d'aller au palais; une foule immense qui faisait retentir l'air
de ses cris nationaux, l'accompagnait; une heure après on le vit reparaitre; un
grand silence se fit et aucune des paroles du duc de la Victoire ne fut perdue; ces
paroles disaient que les ministres se retireraient, que tout les désirs du peuple seraient
exaucés, et que lui ne quitterait pas Barcelonne. Puis, suivi de plusieurs généraux
et notamment de Van-Halon qui arrivait à l'instant même de Cal'as, entouré d'un
nombreux état-major, Espartero s'est rendu à pied à l'Hôtel de Ville, où le conseil
municipal était adressés au peuple, à sa sortie du palais. A trois heures du matin,
le peuple s'est retiré.

Aucun désordre n'a signalé cette nuit ardante, sennement des sentinelles placées
à côté des barricades de la rue del Cal, voulant empêcher qu'on ne forçât ce point,
avaient fait une décharge, qui n'eût heureusement d'autre résultat, que de blesser
un des *mozos de las escuadas*. Le conseil municipal a déploré, en présence d'Espartero,
le désarmement de la garde nationale, opéré par le baron de Meer; il a déploré
aussi la violation des lois. Sans sortir la nécessité de leur observation et rappelé que
question de la mise avait arrosé les rues de Barcelonne, de flots de sang; ce n'est
que l'exécution des lois qui peut empêcher le retour de ces scènes calamiteuses.
Le duc a promis d'user de son influence, pour qu'on rentrât le plutôt possible dans
les limites légales.

Les armes qu'on a retirées de l'hôpital militaire les *mazzolles* appartenant aux
soldats malades, de passage, leur ont été rendues immédiatement.

Telle est l'histoire des événemens de ce te nuit célèbre dans les fastes de nos
discordes, décrites avec une certaine précipitation, et au milieu de l'inquiétude de
la crise, elle peut n'être pas exempte de quelques légères inexactitudes. Nous nous
empresseons de les recueillir dès que de meilleures informations nous auront con-
vaincu d'erreur.

Les esprits sont aujourd'hui assez agités et inquiets; mais cette inquiétude n'a
aucun caractère menaçant; elles dérivent seulement du désir que l'on éprouve de
voir promptement se former un ministère composé d'Espagnols purs, de libéraux
sans tache, d'hommes de conviction et disposés à combattre les influences étran-
gères, et à ne pas permettre que la liberté telle que l'a formulée la constitution
de 1837, devienne illusoire.

Le bon sens du peuple, le prestige tout puissant d'Espartero, les efforts de notre
municipalité si calomniée dans ses sentimens patriotiques ont épargné à Barcelonne
une catastrophe. La chute du ministère et avec elle le salut de la liberté constitu-
tionnelle seront dues à la population de Barcelon, à son *ayuntamiento* et à l'illustre
chef de nos vaillantes armées; tous ont bien mérité du pays dans cette nuit mémorable

Par ses décrets royaux du 18 juillet la reine régente a: 1° reçu la démission de
M. Sotelo, ministre de la marine; chargé don François Armero y Penaranda de
l'intérim de ce ministère.

2°. Elle a accepté la démission de M. Perez de Castro, ministre d'état et du comte
de Cléonard, ministre de la guerre.

3°. Don Joseph del Castillo y Azenza est chargé de l'intérim de l'intérieur.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀριθ. ἐγγράφ. 481. Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 365.
Βασιλ. Γεν. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον
καὶ ὑπαρχόμενα μέρη.
Τελευτήσαντος ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἀδιαθέτως τοῦ ὑψηλοῦ Ἑλληνοῦ Γεωργίου
Πέρκα πατρίδος Ῥόδου καὶ διαμονῆς Ὑδρας, προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἔχοντες
δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας του, δανεισταὶ τε καὶ κληρονόμοι νὰ παρουσιασθῶσιν
μετ' ἑαυτῶν τῶν αὐτοπροσώπων ἢ δι' ἐπιτροπῶν εἰς προβεσμαίαν οἱ μὲν τοῦ ἐσω-
τερικοῦ ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον, οἱ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ μηνῶν δύο ἀπὸ τῆς καταχω-
ρίσεως τῆς παρουσίας δηλοποιήσεως εἰ, τῆς ἐφημερίδα ὁ Ἑλληνοκὸς Ταχυδρόμος,
ἐν τῷ Βασιλικῷ Γενικῷ τούτῳ Προξενεῖῳ, ὅπου μετὰ τὴν λήξιν τῆς μακροτέρας
τῶν ἀνω προδρισμῶν θέλουσιν ἐνεργηθῆ τὰ κατὰ νόμον.
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1840.
Ὁ Γενικὸς Προξενος τῆς Ἑλλάδος Μ. ΤΟΣΙΤΣΑΣ.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.